

Mézeskalács

66. évfolyam • 2018. február • Ára 50 dinár

Köszöntő

Kedves Gyerekek!

Az erdei állatok februárban nagy lakomára készülnek. Farsang idején széles körben elterjedt szórakozási forma a farsangi bál. Mézes Marcipán, a mókus köszöntőbeszéddel és jelmezek készítésével készül a mulatságra. A lakoma egyik fénypontjaként karnevált is szerveznek az erdőben. A hagyományoknak megfelelően igyekeznek elbúcsúztatni a telet, ezért a farsangi fánk sem marad el a finomságok közül.

Elemér, a hörcsög is félreteszi ilyenkor a tennivalókat, a járművek készítése most szünetel. A fából készülő kocsis és a különleges léggömb híre egyébként egyre nagyobb körben elterjedt az erdei állatok között. Ödön, a sün fonástechnikájának a csodájára járnak az erdő lakói.

A Mézeskalács februári számában a farsangi hangulat mellett különféle járművekről olvashattok, ezenkívül közlekedéssel kapcsolatos feladatokat is találhattok a lapban.

Rajzpályázat

- Különleges járművek
- A tavasz hírnökei

Szárnybontogató

- fogalmazások, versek

Fedőlap: Vass Szabolcs képzőművész alkotása

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm
Tartomány

Magyar
Nemzeti
Tanács

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■

■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■

■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője:

Nagy Magdolna ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Török Erna** ■ Lektor: **Töröcsik Rozália** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■

Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1. Elérhetőség** – telefon: 021/457-100, honlap: www.jopajitas.com, e-mail: mezes@magyarszo.rs ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ■ Terjeszti

a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya: 021/557-304 ■ e-mail: plasman@magyarszo.rs

■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■

■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Weöres Sándor

A medve töprengése

Jön a tavasz, megy a tél,

barna medve üdögél:

– Kibújás, vagy bebújás?

Ez a gondom óriás!

Ha kibújok, vacogok,

ha bebújok, hortyogok:

ha kibújok, jót eszem,

ha bebújok, éhezem.

Barlangból kinézzek-e?

fák közt szétfürkészek-e?

lesz-e málna, odu-méz?

ez a kérdés de nehéz!

Menyhárt Zsombor, 2. osztály, Emléiskola, Zenta

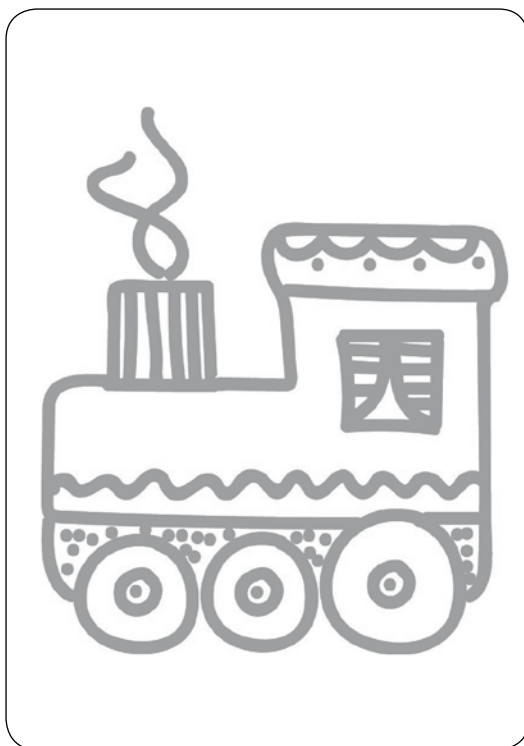

Buda Ferenc

Négyen utaznak

Buszon ül Ádám,
Peti vonaton,
pattogtat Bálint
csacsifogaton.

Juliska nagy már,
s termete derék,
ha fölül, hát nyikoroghatsz,
taligakerék!

Találós kérdések

Mint a pók a plafonon,
kicsi pont az égbolton.
Csíkot húzva messze száll,
úgy is hívják, gépmadár.
Mi az?
(göndör)

Vízben úszik, de nem hal,
embert cipel a hátán.
Vízen úszik, mégsem kacsa,
kalózoknak ez a haza.
Rajta zászló lengedez,
ha jó, ha nem, így van ez.
Mi az?
(hajó)

Kék lámpája villogó,
szirénája vijjogó.
Nem ok nélkül szirénáz,
siet, hogyha ég a ház.
Mi az?
(tüzoltóautó)

Helyben állva árokásó,
utcán járva dugógyártó.
Nincsen keze, mégis markol,
építkezéseken parkol.
Mi az?
(markológép)

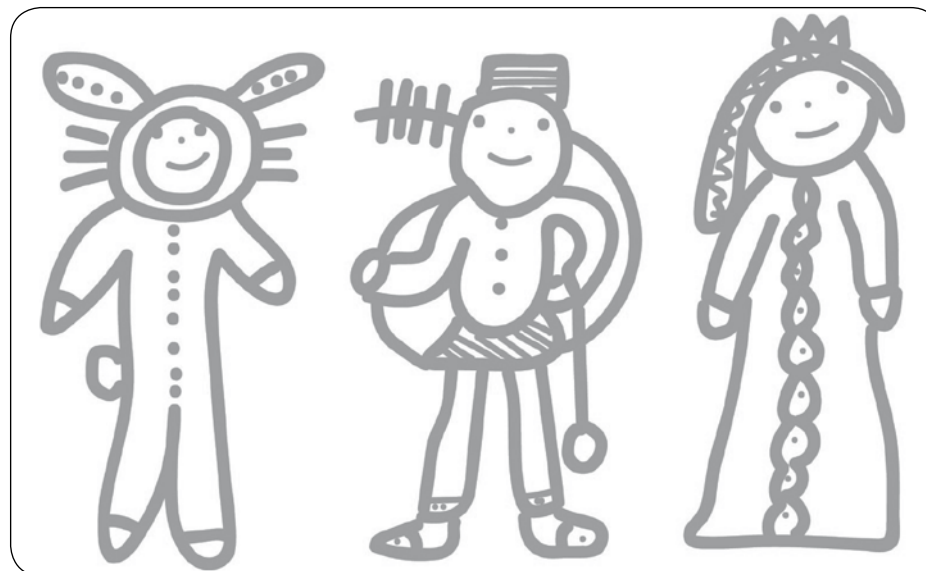
Dúdoló

Itt a farsang

Dirreg, durrog a mozsár,
táncosra vár a kosár.
A kávészem int neki,
míg az örlő pergeti.

Heje-huja vigalom!
Habos fánk a jutalom
Mákos patkó, babkávét,
értünk van a parádé.

Kocsi és vonat

Jön a kocsi, fut a kocsi:
patkó-dobogás.
Jön a vonat, fut a vonat:
zúgó robogás.
Vajon hova fut a kocsi?
Három falun át!
Vajon hova fut a vonat?
Völgyön-hegyen át!

Zim, zim, megy a gép, megy a gép,
fut a sinen a kerék,
forog a kerék.
Zum, zum, nagy az út, nagy az út,
fekete az alagút,
A masina fut.

Juhász Jázmin,
2. osztály,
Jovan Jovanović
Zmaj iskola,
Törökkanizsa

Az eltévedt vonat

Kanyarog a havas út,
vele szalad a vasút.

Havas úton fogatok,
a vas-úton vonatok.

Szakad a hó, egyre szakad,
a háztetőn majd beszakad.

Belep mindent véges-végig
villanypóznák tetejéig.

Hó borítja a vidéket,
elvesz, aki beletéved.

Vonat nyerít valahol,
lovasfogat zakatol.

Fut a vonat havas úton,
fut a fogat a vas-úton.

Szűcs Lénárd, 2. osztály, Jovan Jovanović Zmaj iskola, Törökkanizsa

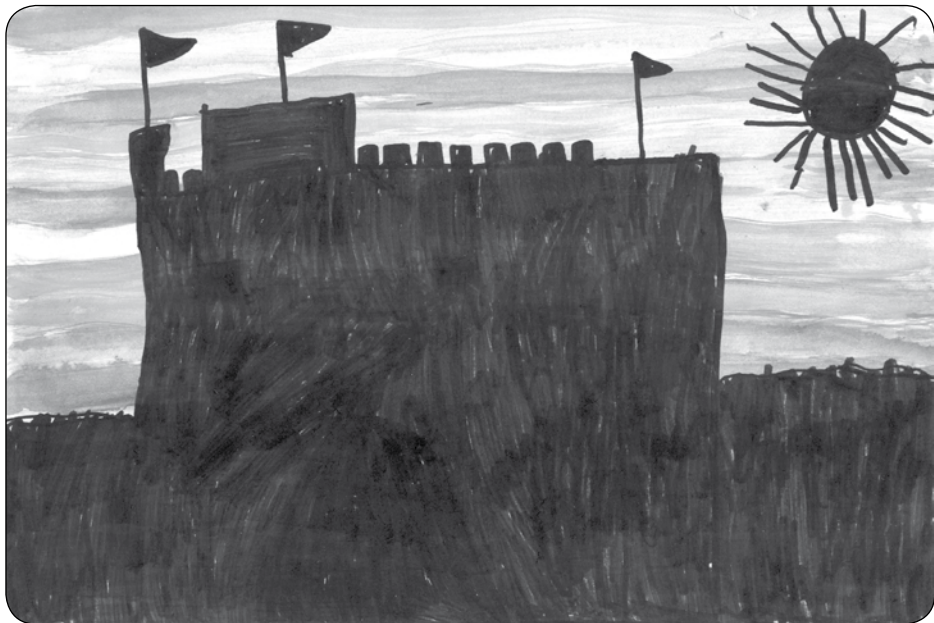

Birkácska muflon szeretne lenni

Nem születtünk valamennyien arra, hogy a hétköznapiak nyugalmas életét éljük. Van, akit ez untat. Ez történt Birkácskával is, a serdülőkorú kossal. Ez a kamasz jószág igencsak megelégtelt már, hogy engedelmessé a juhász meg a kutya parancsainak; egy szép napon kerekelt oldott. A muflonokhoz igyekezett, akik juhfélék maguk is, de szabadon élnek a sziklabérc és szakadékok világában.

A muflonok szíves örömet befogadták maguk közé Birkácskát, a kis kos pedig tüstént barátságot kötött az apróbbakkal. Hanem ezeknek a növendék jószágoknak egy szép napon kiütközött a szarvuk. Kirügyezett Birkácska szarva is, igaz, de épp csak arasznyi hosszúra nőtt, míg a muflonoké tekintélyes fejdísszé terebélyesedett, mint megannyi királyi korona. Eleinte csak álmélkodva bámultak Birkácskára, de aztán egyik-másik csúfolódni kezdett. Egyedül érezte magát, nem akadt ott senki őhozzá hasonló, aki megvigasztalta volna őt, és elmagyarázta volna neki, hogy aki saját sorsa ellen berzenkedik, nagy veszélyben forog, mert egyszer csak egy szál magára marad. Nincs senki, aki megvigasztalná azzal, hogy a kurta szarvacska is több, mint a semmi, és örülni kellene ennyinek is.

Melegari meséje

Baráti Anett, 2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Táncos lábú szukácska

Táncos lábú szukácska rengeteg jó tulajdonsággal dicsekedhet. Az illatozó, zamatos pecsenye láttán azonban tüstént elvesztette a fejét.

Történt pedig egy szép napon, hogy tizenkét személyre szóló, hatalmas húsdarabot adtak föl az asztalra: az ínycsiklandozó sült úgy festett, mint valami jókora fatörzs. Táncos lábú szukácska fogai közé kapta az óriási falatot, és csodálatos martalékával futott, futott, míg csak egy partjára nem ért. Belelépett bal első mancsával a hullámokba. Meghökken! A habok közül valamilyen gyanús kutya meredt rá, s ez az eb a pofájában roppant nagy, sült húsdarabot tartott! Úgy rém-

lett, az a copák még az övéénél is sokkal nagyobb. Táncos lábú szukácska a sárga irigység martaléka lett, kiengedte fogai közül a maga kicsinek hitt csemegéjét, hogy a másik kutya gigászi pecsenyéjébe harapjon.

Nagy csobbanás, és az ár gyorsan tovasodorta a valódi sült húst, táncos lábú szukácska pedig bánatosan áztatta tapancsait a sekély vízben, s azon elmélkedett, hogy lám csak, nem szabad elhajítanunk azt, ami bizonyosan a miénk, olyasmi kedvéért, ami csak merő látszat, képzelgés, ábránd.

Aiszóposz után

Mijailovič Ivan, 2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Szárazföldi közlekedés

Ösvények

Körülbelül 500 évvel ezelőtt még nem voltak utak, és az emberek csak olyan gyorsan tudtak haladni, ahogy az erejükből telt. Így nem is jutottak messzire. Az első utak az állatok nyomát követték. Ilyen ösvények voltak Afrika őserdeiben is.

Tehervontatás

A piramisok építéséhez az ősi egyiptomiak olyan hatalmas kőtömböket használtak, amelyek túl nehezek voltak ahhoz, hogy a földön húzzák őket. A köveket egy fatalapzatra tették, majd farönkökből készült görgőkön vontatták el őket.

Lovaglás

Mintegy 4000 évvel ezelőtt kezdték az emberek a lovat megszelídíteni. Lóháton tízszer gyorsabban lehet haladni, mint gyalog.

Az igába fogás

Körülbelül ugyanebben az időben találták fel az igát és a hámot. Most már be lehetett fogni az erős állatokat nehéz terhek vontatására.

A kerék fejlődésének útja

Karl Benz és segédje az első autóval
1885-ben

Úton

Jó utakon könnyebb volt az utazás. A rómaiak több ezer kilométer egyenes, kikövezett utat építettek.

A kerék forradalma

Az első kereket kb. 5000 évvel ezelőtt készítették a sumerok. Kocsikat építettek, és erős fakerekeket szereltek rájuk. Így szállították az élelmet, hogy más falvakkal kereskedjenek.

Az ősi görögök kereken gördülő kocsikkal vonultak harcba. A kerekbe köllőket tettek, hogy azok könnyebbek legyenek, a fából készült abroncs pedig megnövelte az időtartamukat.

Kocsik és hintók

Körülbelül 250 évvel ezelőtt a gazdag európai emberek lovas kocsin jártak. Az utak hepehupások voltak, ezért az utazás kényelmetlen volt. A postakocsi volt az első tömegközlekedési eszköz. Minden 20 kilométernél megálltak egy fogadónál, hogy lovakat cseréljenek.

Ekhós szekérrel Amerikán keresztül

A XIX. században az új hazát kereső emberek ekhós szekéren jártak be Észak-Amerikát és Dél-Afrikát. A szekeret ló- vagy ökörfogat húzta. A belsejében elég hely volt akár egy egész család számára, és az élelem hetekig is kitartott.

A vasút kora

1825-ben az első személyszállító gőzmozdony az angliai Darlingtonból Stocktonba vezető utat 24 km/óra sebességgel tette meg. Vonattal gyorsabban és messzebbre lehetett eljutni.

Az 1930-as évekre a Hiawatha nevű vonat 160 km/óra sebességgel szelte át az Amerikai Egyesült Államokat. A legtöbb korszerű mozdony dízelolajjal vagy villamos árammal működik. Japánban a világ legforgalmasabb vasútja kb. 112 ezer embert szállít naponta.

A személyautó születése

Két német mérnök, Benz és Daimler az 1880-as években építette meg az első benzínmotoros autót. Az első autók köllős fakereken gurultak, tetejük nem volt, s olajlámpással világítottak. Gyakran elromlottak. 1889-ben John Dunlop feltalálta a levegővel töltött gumiabroncsokat, s ez az utazást kényelmesebbé tette.

Eleinte az autókat kézzel szerelték össze, és nagyon sokba kerültek. 1908 és 1928 között Henry Ford 20 millió olcsóbb autót gyártott egy amerikai gyárban. Így már sokkal többen tudtak belőlük vásárolni. A nagyon erős motorral felszerelt, áramvonalas formájú autók nagyon nagy sebességre képesek. 1983-ban az amerikai Nevadában a Bizalom elnevezésű, sugárhajtású motorral felszerelt autó túllépte az 1000 km/óra sebességet.

Forrás: Jane Elliott–Colin King: Usborne enciklopédia gyermekeknek

Ha nincs ló,
megteszi a szamár
és a kecske is

Pálcika, ha elindul

(Részlet)

Óriási frizura

Pálcika egyszer elvonatozott a kék, mikor meg zöld, mikor pedig sárga hullámos Balatonhoz. Pálcika persze többször járt már nagy tónál, ám ezúttal igazán csuda dolgot látott. Régóta tetszett neki a fehér kardigános hattyú, Csípős Hajnalka. Vagy Zelóta Hápi, a zöld mellényes kiskacsa. Meg a fehér zakós vitorlások, azokkal a gyönyörű, ágaskodó vitorlarudakkal! A dagi, nagyokat dudáló komp! Vagy a kicsi, aranszínű fátyolruhába öltöztetett keszegek. De őket már ismerte.

S egyszerre kit pillantott meg?

Hohó, egy fantasztikus frizurás pálcikát. Olyan fantasztikus, mint egy strandlabda, és színes volt, sárga, piros meg kék. Hú, egy hippi pálcika?! És egy dibegő, dobogó, irgő-forgó forró fémdobozban készült az a nagy haja.

De jó lenne neki is ilyen frizura, gondolta Pálcika vágyakozva.

Hopp, most meg mit látott?

Egy kisfiú enni kezdte a pálcika haját. Hamm, mekkorákat harapott! Hamm, harapott újra. Már piros a szája, az orra, de csak harapott, hamm, hamm, hamm. A kisfiú befalta a nagy, gyönyörű pálcikának a gyönyörű haját, aztán egy szemeteskukához sétált, és a pálcát beledobta. Na, ettől fogva Pálcika nem akart soha többé ilyen színes, ragadós frizurát.

3 limonádécsöpp

Egy nap ebéd közben így szólították meg Pálcikát:

– Én vagyok a Szívószál! – dölyfösködött egy rózsaszínű rudacska.

– Becsületemre, igazán szép vagy – bólintott Pálcika.

– Rajtam átfolyik a málnaszörp, a limonádé, a kakaó vagy a narancslé. Rajtad, kis pálcá, mi fut át? – nagyképűsködött a szívószál.

– Rajtam ugyan semmi – tűnődött Pálcika.

Fújdogált a szél, fényeskedett a napocska, a szívószál meg igencsak büszke volt a limonádés pohárban.

Aztán azt mondta Pálcika:

– Tudod, Szívószál, rajtam az érzések futnak át. Hogy szeretem. Kedvelem. Hogy aranyosnak találom. Hogy szomorú leszek miatta. Hogy fölvidít. Soroljam még?

Lett egy kis csend.

– Hát, az az igazság, rajtad is legalább annyi sok szép dolog fut át, mint rajtam – mondta Szívószál, és megölelte Pálcikát. És közben kicsöppent belőle pontosan 3 limonádécsöpp.

A nagy horgászat

Pálcika arra gondolt, elmegy a stégre horgászni. Ha unatkozik, beszélget majd Zelóta Hápival. De mindenképpen kifog majd egy halacskát, bocsánatot kér tőle, aztán pirosra süti, és hófehér krumplicsüppel befalatozza.

Pálcika tehát vásárolt damilt, csillogó horgot, ickaficka csalogilisztát, és úgy döntött, ő lesz a horgászbó. Aztán ahogy elbámulta a kéken ragyogó Balatont, mégis letett a dologról. Hogy miért? Mert közben eszébe jutott valami.

Ki lett volna a horgász?

Vihar után

Pálcika vihar után mindig szomorú volt. Sóhajtozva ballagott a téren, körbe-körbe járt, és gyászolta a letört gallyakat, az ágacskákat és a leveleket, akik élhettek, lengedezhettek volna még. De gorombán a városra rontott a vihar, és letördelte őket. És aztán Pálcika eszébe jutott Fűrész úr. Hogy ő sem szereti a vihart, hallotta a rádióján. Hogy miért? Mert a vihar helyette tördel. Egyszóval Fűrész úr, a rettenetes, irigy volt a viharra.

Úrutazás

Tudja valaki, ki volt az első pálcika úrhajós?

Hát persze, hogy Pálcika!

Történt pedig, hogy egy dagi léggömbhöz kötötték, aztán pedig Rosszaság Józsi-ka kezébe adták. Rosszaság Józsi-ka büszke volt, mint egy marcipánhuszár, jól kidülesztette a mellét a pálcikás léggömbje miatt. De egy óvatlan pillanatban elengedte, és a léggömb elszállt Pálcikával. Juj, de csodás volt a röpülés, a szállodogálás! Szállt a léggömb fölfelé, az égbe. Picik lettek a házak, az emberek, a balatoni hajók és a lángos-sütő bódéja! Zelóta Hápi fogta a fejét, ott repült mellettük. Ugyan miért aggódik a kiskacsa? A léggömb csak szállt egyre föl-jebb és föl-jebb. Már alig látszott a világ. A bárányfelhők gúnyosan méregették őket.

– Kedves léggömb, most már ereszkedjünk vissza, szerintem túl magasra szállunk! Baj lesz ebből – kérlete a társát Pálcika. De a léggömb nem törődött vele, csak szállt fölfelé. Nem használt a szép szó, nem használt semmiféle pálcikás könyörgés. Na, és mi történt? Bizony kidurran a dölyfös léggömb ökelme.

Dirr-durr, bumm, sssssss!

Máris zuhanni kezdtek. Pálcika úgy megremült, hogy összevissza kalimpált a szíve. Jaj, kettétörik, ha leesnek! A léggömb meg már menthetetlen.

Pálcika éppen a léggömbárus pultjára hullt vissza. Az uraság boldogan fölkiáltott, és azon nyomban egy másik léggömbre akarta kötözgetni. De ezt már Pálcika nem hagyta. Elfutott, mint Gyuszi Nyuszi a vadász elől. Egy életre elege volt az úrhajós-ból!

Darvasi László

A pótkerék kalandja

Kiugrott a pótkerék a kocsibul,
Utána ment Molnár bácsi, családosul.
Stul-stul-stul, családosul.

Jaj, honnan is vegyenek
A jóemberek új kereket?
Stul-stul-stul, családosul.

Szaladt Molnár bácsi, loholt Molnár néni,
Futott Molnár Jani, a kis Molnár Panni!
Stul-stul-stul, játékosul.

És a kövér szomszéd bácsi,
Családosul, szomszédosul.
Stul-stul-stul, csapatosul.

Velük ment a sarki boltos,
A szép szavú, öreg, jó Schull.
Stul-stul-stul, családosul.

Szomszédosul, gépkocsistul.
kuncsaftosul, villámstul.
Stul-stul-stul, a jó öreg Schull.

Fülönfogta a gyereket,
Elkapta a pótkereket!
Stul-stul-stul, családosul.

Tar Károly

Király Szintia,
3. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Kocsi-baj, nem kicsi baj!

Gépkocsit fürdet Lacika,
Tiszta akár a patika.
De az úton végighajtva,
Piszkos lett a kocsi alja.

Az alja és a teteje,
Ilyen az utak helyzete.
Írásban áll a követelés:
„Mossál meg!” Ez tiszta beszéd.

Kocsikerék, szép fényes,
Benne az őszeg, de rémes!
Gumitömlő összerottyán,
Sofőr bácsi izzad nyomban.

Úrvezetők tanakodnak,
A kocsik miért hibásodnak?
Miért nem gurulnak szépen?
– Ezer hibájuk van, kérem!

Sárba süllyedtek szegénykék,
Irhájukat jól megtépték.
Útszélére rogyasztották,
Bádogosok foltozgatják.

Tar Károly

Hofman Szofia, 1. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Szárnybontogató

A hóember tökféjű

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy hóember. Ezt a hóembert két gyerek építette.

Téli hónap volt, december 21-e. Azokat, akik megépítették a hóembert, úgy hívták, hogy Tóth Patrik és Tóth Milla. Ez a nap különleges volt, ez volt a tél első napja.

Ezen a napon a szomszédjuk kidobta a halloweeni töklámpást. Mivel az utcán volt a hóember, így a fejét leütötte, az leesett a földre és elolvadt. A tök pedig a hóember feje helyén csücsült.

Sajnos a szomszédjuknak volt máigikus pora és ősszel, amikor csinálta a töklámpást, véletlenül ráöntötte a tökre. Ettől a hóember életre kelt, elment más házakba, és amikor arra jött egy ember, normális hóemberré változott. Amikor odanézett az ember, jól ráijesztett, s ebben még a havas hollói is segítettek.

Így történt, hogy az idén tökféjű hóember ijesztgetett.

**Tóth Patrik,
2. osztály, Csáki Lajos iskola,
Topolya**

Fehér világ

A szél hideg levegőt hoz magával. Az ablakon gyönyörű jégvirágok rajzolódnak ki.

A tél pihe-puha havas paplant borít a háztetőkre. Télig a fák többsége lehullajt-

ja leveleit, de az örökzöld fák szép zöldek maradnak. Ezek a fenyőfák és a tuják.

A gyerekek előkeresik a meleg kesztyűt, sálát és a jó öreg szánkót, majd jót játszanak a barátaikkal.

**Döme Krisztián, Emlékiskola,
2. osztály, Zenta**

A négy lány

Négy lány együtt jár,
mint az évszak, körbe jár.

Szőke, barna, fekete,
ki a legszebb, tudod-e?

**Menyhárt Zsombor,
2. osztály, Emlékiskola, Zenta**

Meghódítottuk a pétervárad erődítményt

Egy gyönyörű napon kirándulni indultunk Péterváradra és Újvidékre.

A vidám kis csapat és a tanító néni reggel autóbusszal szállt. Péterváradra érve megcsodáltuk a hatalmas várat, a környékünkön ilyen nincsen. Háromszáz éve épült. Alatta tizenhat kilométer hosszú alagútrendszer van. Teraszáról gyönyörű a kilátás Újvidékre és a Dunára. A nagy, fehér óratorony pedig a Dunán haladó hajóknak mutatja a pontos időt.

Nagyon jól éreztük magunkat és örülünk annak, hogy ide is eljutottunk.

**Szulomár Áron,
3. osztály, Jovan Jovanović Zmaj
iskola, Törökkanizsa**

Szárnybontogató

Levél

Kedves Vendel barátom!

Nagyon borzasztó napom volt. A gazdimmal vadászni voltunk, de egy nyulat sem tudtunk elejteni. Hazafelé menet csipogást hallottam, odaszaladtam, segíteni akartam, de a verébmama félreértette és elzavart. Siettem haza, mert a kalandjaim közben meg is éheztem. Elkezdtem ásni a fa alatt, de a finom, velős csontomnak hűlt helyét találtam, a szomszéd kutya ellopta.

Remélem, nem keserítettelek el ezzel a levéllel, és hogy neked szebb napod volt.

Üdvözlettel, barátod, Csibész!

**Német Richárd,
3. osztály, Jovan Jovanović Zmaj
iskola, Szabadka**

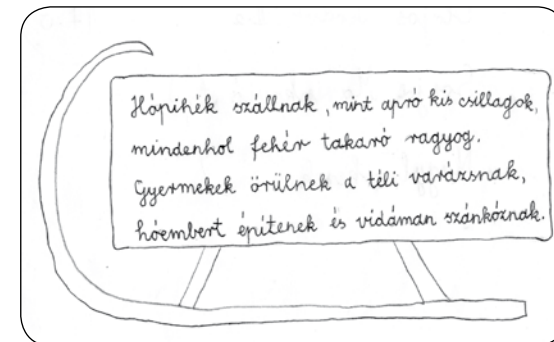
A Vajdasági Múzeumban jártam

Hétfőn osztálykirándulásra mentünk Újvidékre a tanító néni felügyelete mellett.

Egyik látványosság a Vajdasági Múzeum volt. Sok érdekességet láttunk, például őskori fegyvereket, három római aranyisakot stb., de nekem a népviseletek tetszettek a legjobban.

Nagyon örültem ennek a látogatásnak, mert megvalósult régi dédelgetett álmom, hogy eljuthassak egy igazi múzeumba.

**Détári Nóra,
3. osztály, Jovan Jovanović Zmaj
iskola, Törökkanizsa**

**Olajos Teodor,
2. osztály, Sonja Marinković iskola,
Nagybecskerek**

Kedvenc vadállatom

A kedvenc állatom az iguán. Az esőerdőben él. A bőre zöld vagy kék színű. A kicsinyei kikelnek a tojásból és önálló életet élnek. Azért tetszik, mert hasonlít egy sárkányra.

**Farkas Szabaszián,
2. osztály, Emlékiskola, Zenta**

A segítség

Jancsi és Juliska elhatározták, hogy segítenek a madaraknak táplálékot találni, ezért madáretetőt készítettek. Jancsi lyukat vágott az etetőre, majd felrakta egy fa ágára. Juliska feltöltötte madáreleséggel, kölessel, napraforgómaggal, almával. Nemsokára megjelent az első madár az etetőben. Jancsi és Juliska boldogan figyelték tollas barátjuk lakmározását.

**Babarci Ákos,
2. osztály, Arany János iskola,
Oromhegyes**

Téli élmények

Király Viktória,
péterrévei óvodás

Szilágyi Maja,
1. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Oláh Anna,
1. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Kisimre Aina,
1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Varga Dániel,
1. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Hoffmann Richárd,
4. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Járművek

Kiss Dávid,
péterrévei óvodás

Innés Neóna,
péterrévei óvodás

Martinek Viktor,
2.osztály, Isidora Sekulić iskola, Pancsova

Tot Bagi Noémi,
péterrévei óvodás

Goór Tamara,
péterrévei óvodás

Horváth Maja,
péterrévei óvodás

Farsangi hagyományok, népszokások

A hagyományok szerint a multságok végén a telet is elűzzük, virágvasárnapon pedig már a tavasz közeledtét ünnepeljük. A katolikus egyházi kalendárium szerint a farsang ünnepe vízkereszt és hamvazószerda közé esik, melyhez számtalan népi hagyomány kapcsolódik. A párválasztás mellett a farsang lényege a szabályok felrúgása és kigúnyolása. Az álarcok és a maszkok viselése is erre vezethető vissza: a névtelenség, az „arctalanság” biztosít mindenki számára féktelen mulatozást.

Vízkereszt napja mindig január 6-a. A bibliai hagyomány szerint a pap ekkor szenteli meg a tömjént és a vizet, melyet azután a kereszteléshez is használnak – innen ered a nap neve is.

Hamvazószerda azonban változó ünnepnap, mindig a húsvétot megelőző 40. nap. A hagyomány szerint a hamvazószerdát megelőző nap – húshagyó kedd – a farsang utolsó napja, amikor még gátlástalanul lehet lakomázni, mivel azután kezdődik a húsvétig tartó böjti időszak.

A farsang farka

A szokások és hiedelmek zömének szempontjából többnyire farsangvasárnap, farsanghétfő és húshagyókedd alkotja az igazi farsangot. A záró három napot „farsang farkának” is nevezik. Ezek a felszabadult mókázás igazi napjai. „Felkötjük a farsang farkát” – mondták még jó ötven éve is az idősebb emberek, ha farsang idején meglátogatták a rokonokat, barátokat, ismerősöket, vagy szórakozni mentek.

A farsang és az azt követő böjti időszak a tél végére is utal. Egy ősi hiedelem hívta életre a hozzá kapcsolódó zajos multságokat. Azt hitték ugyanis az emberek, hogy a tél utolsó napjaiban a Nap legyengül, és a gonosz szellemek életre kelnek. Vigalommal, alakoskodással, boszorkánybábu elégetésével akarták elűzni őket.

A magyarok lakta területeken az egyik legjellegzetesebb, évszázados hagyományokat őrző farsangi multság a busójárás. A kifsarsang legjellegzetesebb figurái, a „busónövendékek”, fiatalok, akik maskarába öltözve járkák a várost, riogatják az embereket, barátságosan meghúzgálják a lányok, asszonyok haját.

Farsangvasárnapon tartják a „nagy vonulást” a gyülekezőhelyről indulva, tízezrek sorfala által övezve, át a városon a főtéri seregszemléig. Az események egyik legkedveltebb pontja az esti máglyagyújtás, amikor a főtér közepén egy hatalmas, ház méretű máglyát gyújtanak meg.

Tél kergető

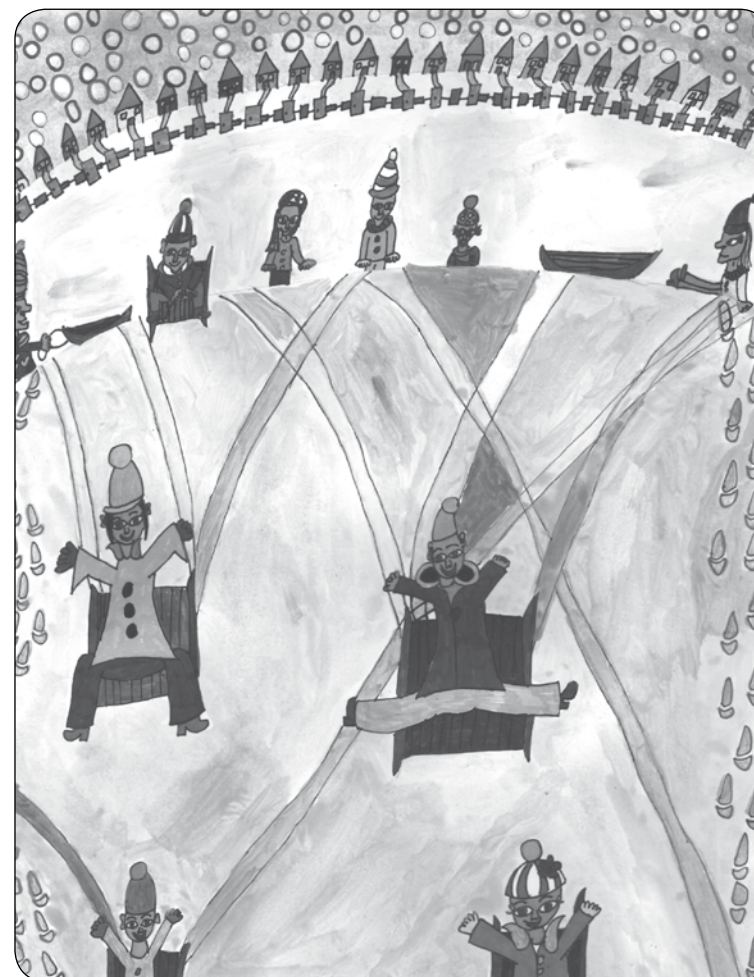
Itt van a farsang,
készül a fánk.
Hatalmas móka
vár itt ma ránk.

Pattog a tűz, és
serceg a zsír,
mindenki ehet,
amennyit bír.

Tűnjön el innen
végre a tél,
ropja a táncot
aki csak él!

Jöjjön a napfény,
süssön le ránk!
Addig is együnk,
fogyjon a fánk!

Mentovics Éva

Csepella Kiara,
EmArt Műhely,
Szabadka

Hőlégballon papírból

A ballon színes vagy mintás papírból is készülhet. A papírsablonokból legalább nyolc darabot kell összeragasztani, akkor lesz mutatós a hőlégballon. A kosár keménypapírból vagy műanyag kupakból is kialakítható, amit mindenki saját elképzelése alapján díszíthet.

Szükséges anyagok:

- színes papír
- olló
- ragasztó
- keménypapír
- fonal, vagy cérna

Hőlégballon a rajzfilmben

Jules Verne 80 nap alatt a Föld körül című regénye alapján készült el a 80 nap alatt a Föld körül Willy Foggal című spanyol-japán televíziós rajzfilmsorozat. Willy Fog az oroszán, a jómodorú angol úriember fogadást köt klubtársaival, hogy nyolcvan nap alatt megkerüli a Földet, bizonyítva, hogy a közlekedés mennyit fejlődött az utóbbi időszakban. Mivel mindene a pontosság, egy jelentős pénzösszeget kockáztatva megfogadja, hogy Kelet felé elindulva Európa, Ázsia, a Csendes-óceán, Észak-Amerika és az Atlanti-óceán keresztülutazásával pontosan nyolcvan nap múlva a klubba fog visszaérkezni.

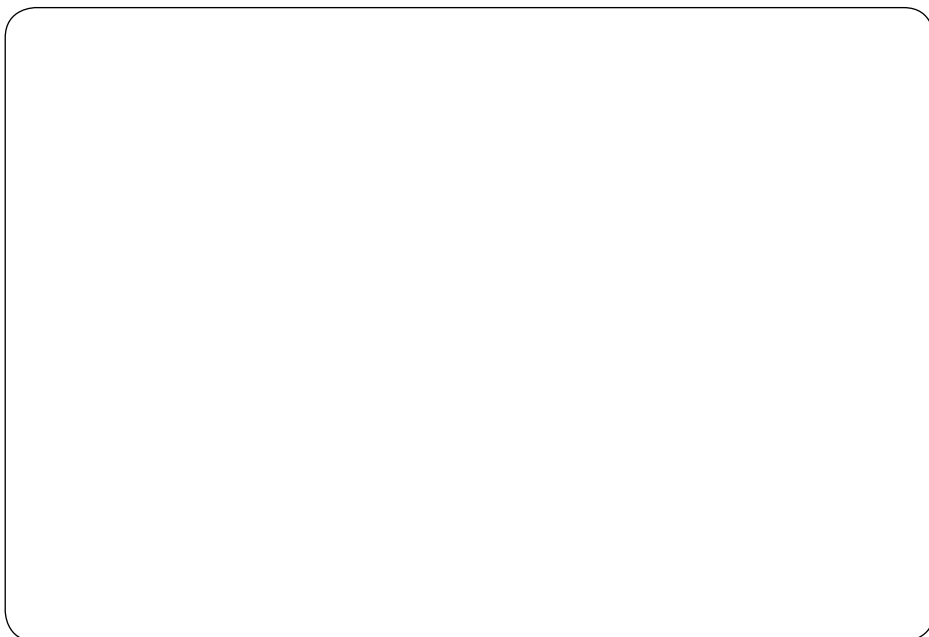
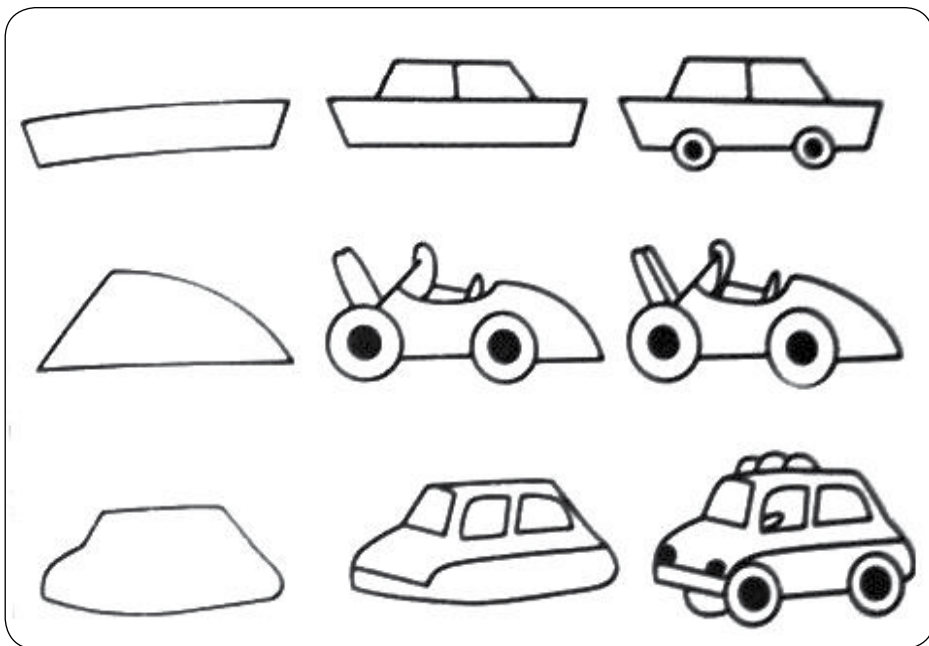
A szereplőket mind különböző állatok formálják meg, Willy Fog például oroszán. Segítőtársai Rigodon és Tico. Transfer pedig egy galád figura, akit Fog klubbeli ellenlábasa fogad fel, hogy ahogy csak lehet, szabotálja Fog útját, valamint nyomában lohol még Dix nyomozó a lomha társával, Bullyval, akik

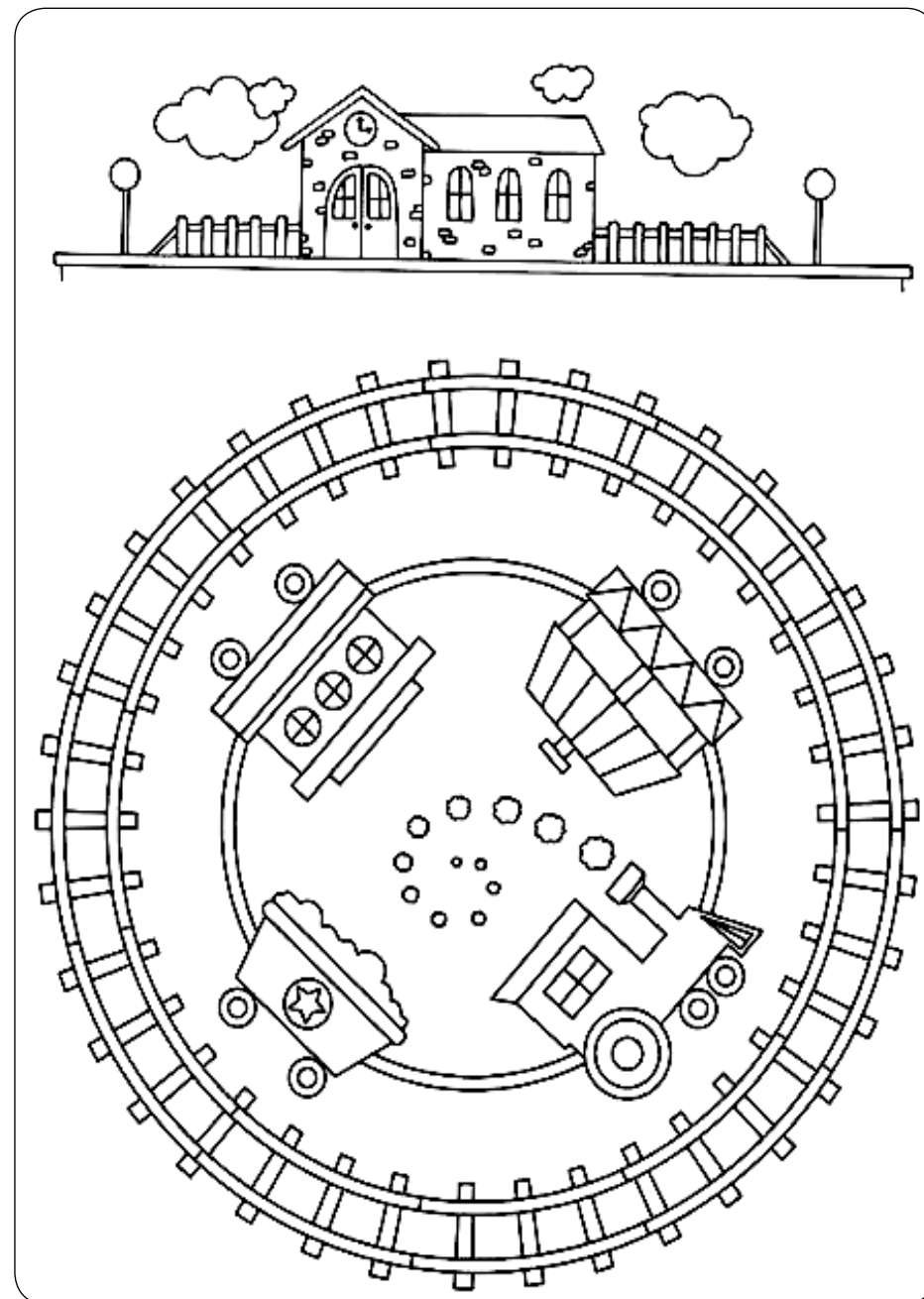
le akarják tartóztatni, mert Fogot gyanúsítják egy bankrablással. Kalandos útjuk során megmentik Romy hercegnőt is, hogy együtt utazzanak tovább, és a kalandok folytatódnak, miközben az idő egyre szorít... Vonaton, lóháton, hajón, repülőn, hőlégballonon sőt még egészen speciális járműveken közlekednek az utazás során.

Tanulj rajzolni!

Színezd ki!

A ló

Tulajdonságai

A lovak mind az öt érzékkel rendelkeznek. Fejlett az íz-, tapintás-, hallás-, szaglás- és a látásérzékelésük. A lovaknál felfedezhető még egy titokzatos hatodik érzékelés, amely a tájékozódásban segíti őket, és ez igen hangsúlyosan jelentkezik náluk, viszont rendkívül ritka az embernél.

A 60 millió évvel ezelőtti „ősló” az Eohippus (hajnalpír ló) törzsfelődése folyamán alakult ki a ma ismert ló. Az Eohippus apró termetű, mintegy 35-36 cm magas és mindössze 5-6 kilogramm súlyú volt. A mellső lábakon 5 ujjja volt, melyek közül négy pataszerű, elszarusodott képződményben végződött, viszont a hátsó lábain csak három ujj végződött patában. A mai lónak viszont már csak egyetlen patás ujjja van.

Körülbelül 4000 évvel ezelőtt kezdték házasítani a lovat Közép-Ázsia területén. Főleg bőrükért, húsupért, tejükért tartották őket, de szállításra és hásállatként is használták a lovakat. Közel 160 fajtát ismerünk a világon, de ezek közül egyedülálló az arab telivér, mely a legtisztább vérvű lófajta.

Szem

A ló szemei nagyobbak, mint a többi más állaté, a fej két oldalán helyezkednek el, és nem előrenézőek, ami lapos látóteret biztosít nekik. A közhiedelemmel ellentétben a lovak a színeket is érzékelik. A ló szemének egy érdekes tulajdonsága, hogy csak jobbra és balra tudja mozgatni, fel-le nem.

A messzebb lévő dolgokat a fejének megemelésével észleli, látja.

Fül

Több 100 méter távolságból képes meghallani, amit mi, emberek nem nagyon érzékelünk. A fülek a lovak egymás közti kommunikációjában is nagy szerepet játszanak.

Orr

A ló szaglása kitűnő, ez a kapcsolatteremtés és a tájékozódás szempontjából is elengedhetetlen tulajdonság. Kifinomult szaglása

sával képes megszimatolni lovasa kezén, ha az ideges, ezért a tapasztalt kiképzők illatos folyadékkal kenik be kezüket, ha nehezen idomítható lovakkal van dolguk. Az orrnyílások mellett van egy mirigy, ami egy különleges, egyedi illatot termel. Ismerkedésnél a lovak egymás orrát szaglásszák, mert ott érzik legjobban ezt az illatot.

Száj

A ló finom szája és a körülötte lévő szőrszálak azért érdekesek, mert rengeteg idegvégződés található rajtuk. A rendkívül érzékeny orral együttműködve képesek a táplálékot, fűvet megkülönböztetni attól, hogy mi a számukra ehető.

Pata

A ló patája rendkívül érzékeny és összetett képződmény. A megterhelt pata átmérője

megnövekszik, a lecsökkent a nyomás a vért a pata falának szöveteibe pumpálja. Ha megszűnik a terhelés, a pata ismét összehúzódik és a vér kipurcolódik. Ez a szivattyúhatás biztosítja a vérkeringést a patában, és elősegíti a hatékony vérkeringést az egész szervezetben.

Fogazat

A ló fogazata elárulja az állat életkorát. Szent Jeromos i. e. 400 körül élt, tudvalevőleg nem fogadott el pénzt az írásaiért. Tőle származik a közismert mondás, miszerint: Ajándék lónak ne nézd a fogát!

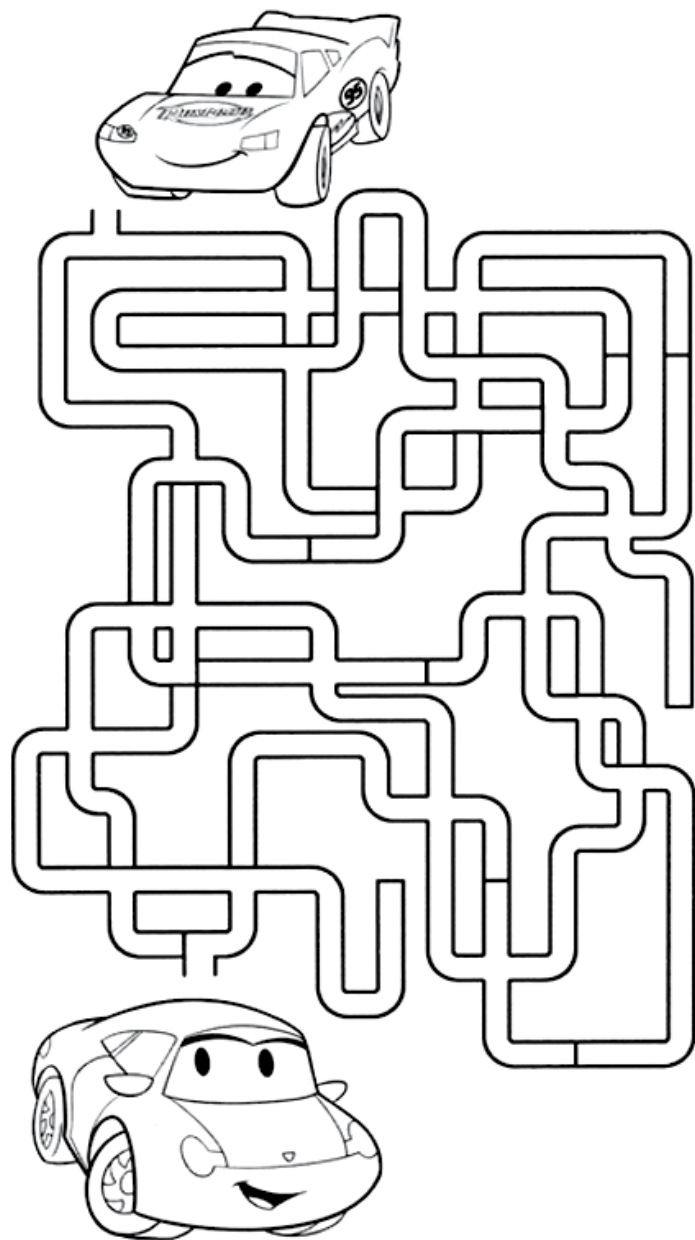
Életkor

A legtöbb ló 25-35 éves koráig él, a leg-hosszabb életű azonban egy „Old Billy” nevű, 1760-ban Angliában született és 62 évet élt uszályvontató ló. Az állat első életéve nagyjából 12 emberi évnél felel meg, a második pedig 7 emberi évvel egyenlő. A ló következő 3 éve az emberi élet 4 évével hasonlítható össze, az azt követő évek pedig 2,5 human életévnek felelnek meg. „Old Billy” tehát, halálakor körülbelül 173,5 éves volt „lókorban” mérve.

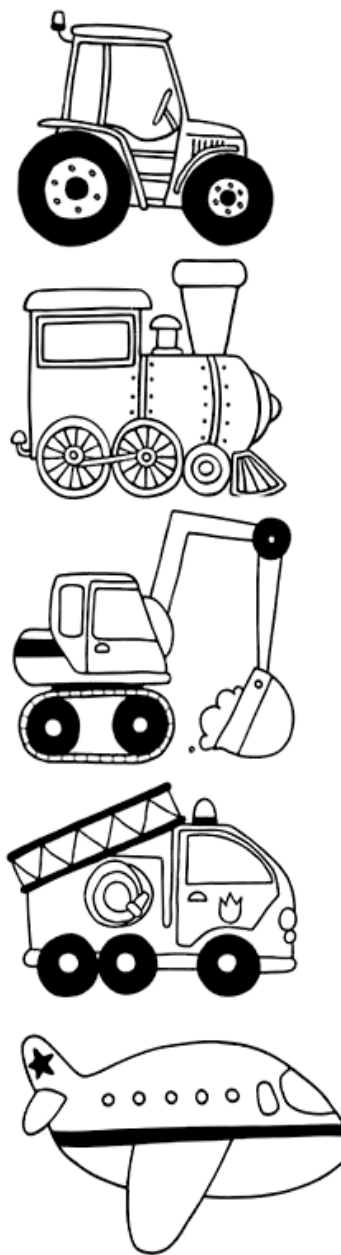
Forrás: háziállat.hu

Merre megy az autó?

Keresd meg a párját!

Garay Zsuzsanna

A Hókirálynő

Hókirálynő tükre előtt
szépítkezik éppen,
dús haját a sok szolgálány
megfésüli szépen.

S a hópelyhek kavarogva
hullanak a mélybe,
belepik a falut, várost,
hó borul a rétre.

Arcára púdert tesz,
s abból lesz lenn a dér,
így minden gyerek tudja már,
itt a hideg tél.

Két fülében jégcsap függő,
gyöngy díszíti nyakát,
téli álomba szenderült
tavaszig a világ.

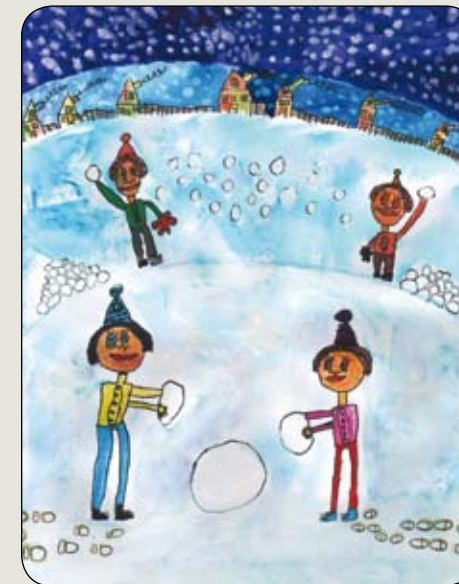

Horváth Cintia, 3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Gazdag Erzsébet

Hó-farsang

Északi szél, mit csinálsz?
A dudádon mit dudálsz?
– Du-du, mindig ezt fújod.
Azt várom, míg elunod.
Most meg szederfánkra ülsz,
s szederfánkon hegedülsz.
Táncra hívod a havat
odakint a fa alatt.
Csupa táncos pihe-lány,
első táncos valahány:
fehér ruhás hópihe
lebben oda meg ide.
Hó-farsang van. Itt a tél.
Azért dudál ez a szél.
Egy szál zenész magában
sípol, dudál a bálban.

Szabó Léda Orsolya

Szalkai Jázmin

Kóspál Boglárka

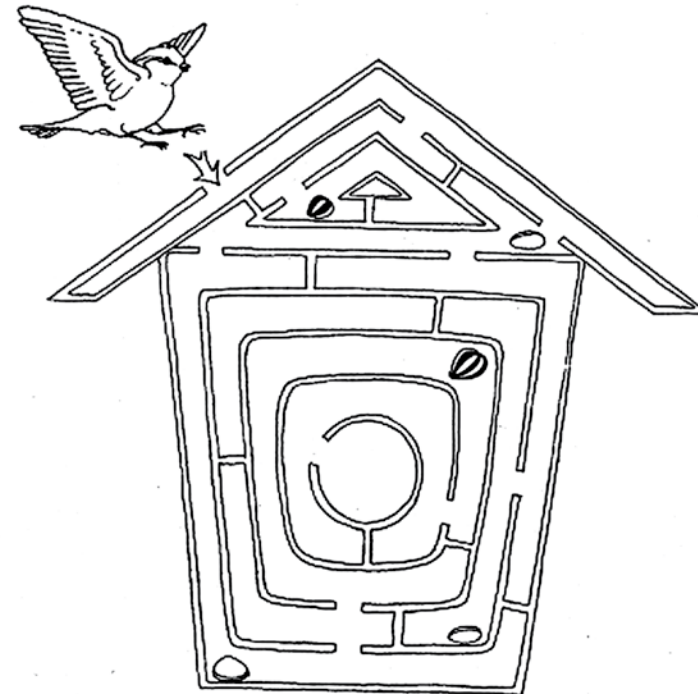
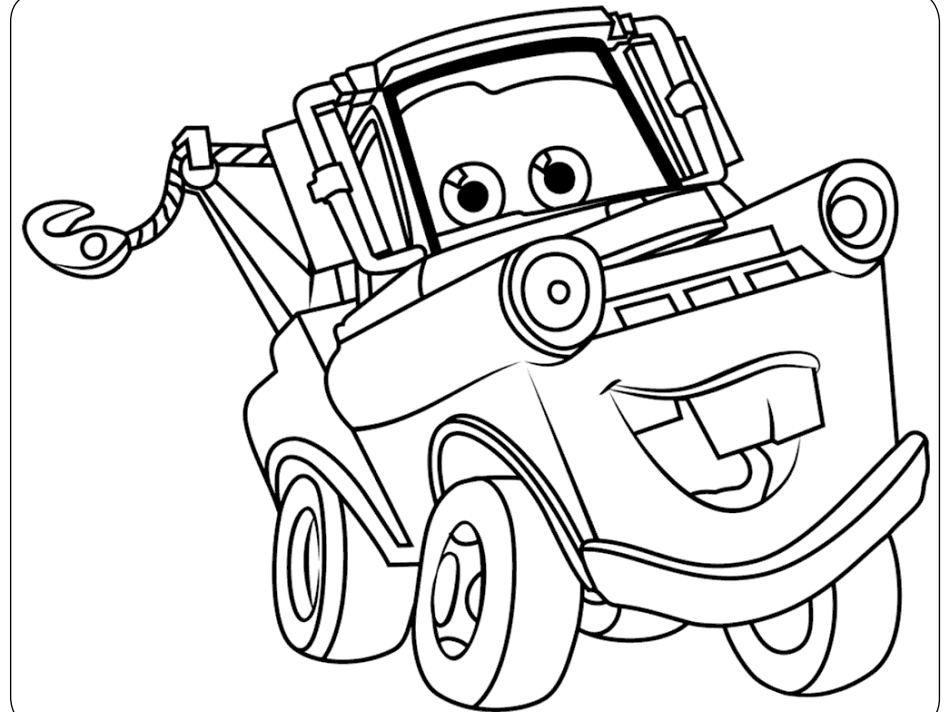
Keresd meg a különbségeket!

32

Színezd ki!

Hány magot tud felcsipegetni a kismadár, amíg elér a madáretető közepéig?

33

Olvasmányaim hőse

Pormanó

Bukros József,

3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Mesehős

Kenyeres Bence,

Kárász Karolina iskola, Horgos

Sisák Nóra,

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

A bánatos medve

Bacsó Zsanett,

2. osztály, Jovan Jovanović Zmaj iskola, Törökkanizsa

Szárnybontogató

A beszélő labda

Volt egy beszélő labda. Egyszer megkérdezte tőlem, hogy akarok-e játszani vele. De én ellenkeztem. Ő pedig elkezdett játszani. De ki hiszi ezt el nekem?

Tomin Botond,

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Kirándulási élményeim

Csütörtökön az osztállyal egy napos kiránduláson vettünk részt. Elmentünk Zomborba, Doroszlóra, Bácsra. Az utazás sokáig tartott. Mikor megérkeztünk, uzsonnázunk és városnézésre indultunk.

Zombor a festők és a fák városa. Bementünk a Szent István-templomba. Doroszlón a Szentkútnál voltunk, Bácscon pedig a várat néztük meg. Ott vettünk emléktárgyat. A vár nincs jó állapotban, de szép.

Jó volt a kirándulás.

Varga Polyák Ákos,

3. osztály, Jovan Jovanović Zmaj iskola, Szabadka

Mandula

Mandulát az adai lovastanyán ismertem meg. Ő egy csikó. A szőre olyan, mint az arany, szeme mandula színű, sörénye még kicsi. Csupa anyukája. A termete kicsi. Szeretem nagyon, mert kedves, szelíd. Szoktam kézből etetni szénával és herével.

Szeretnék én is egy ilyen csikót!

Szarka Hanna,

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Az én lovam

Az én leendő lovam fehér és barna színű lesz. Az én pacim kislány lesz. Termete kicsi és kecses. A kedvencemnek fekete csillogó szeme lesz. Szeretni fogja az almát, kukoricát, zabot, répát. Mindennap szeretettel fogok gondoskodni róla. Az én kedvencem igazi barátom lesz mindörökké.

Remete Réka,

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Az én kiskutyám

Az én kiskutyámat Foltosnak hívják. Termete picurka. Füle hatalmas. Színe barna, fehér, fekete. Lábai picurkák. Hét hónapos. Nagyon cuki. Szeretek vele játszani. Fogai nagyon erősek. A feje kerek.

Varga Bence,

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Madáretetés

Egyszer Péter és Annus azt a házi feladatot kapták az iskolában, hogy valamilyen módon segítsenek a madaraknak. Másnap reggel nekikezdték egy madáretetőnek. Fúrtak-faragtak, serényen dolgoztak. Ebédig el is készültek. Miután megebedtek, Péter felrakta a madáretetőt fára. Nemsokára beköszöntött a tél. A madarak nem találtak ételmet a hideg miatt. Annus kölest, lenmagot szórt az etetőbe. A madarak azonnal lakmározni kezdtek. És persze a feladatukra ötöst kaptak.

Bicskei Ramóna,

2. osztály, Arany János iskola,

Oromhegyes

Kirándulás

Tratyik Regina,

3. osztály, Jovan Jovanovic Zmaj iskola, Törökkanizsa

Felmajer Vivien,

3. osztály, Jovan Jovanovic Zmaj iskola, Törökkanizsa

Anitics Ádám,

3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Fero Glória,

3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Újhelyi Márk,

3. osztály, Jovan Jovanović Zmaj iskola, Törökkanizsa

Oláh Dorottya,

3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér